

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

13 oktober 1999

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het beleid en de beleidscoördinatie ten aanzien van de Vlaamse Rand

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over een nieuwe publicatie naast de reeds bestaande Randkrant

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden en tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de site De Lijn te Kuregem

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Woensdag 13 oktober 1999

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Leo Peeters

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.06 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het beleid en de beleidscoördinatie ten aanzien van de Vlaamse Rand

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het beleid en de beleidscoördinatie ten aanzien van de Vlaamse Rand.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, straks houden we een gedachtewisseling over de werking van deze commissie. Het lijkt me van belang te weten waar we juist aan toe zijn. Inzake Brussel is er niet echt een probleem. De bevoegde minister beschikt over een eigen begroting en beleid, en binnen de regering zorgt hij voor de coördinatie.

Voor de Brabantse gordel is het ook aangewezen een aanspreekpunt te hebben, dat het beleid terzake coördineert. In het Vlaams regeerakkoord heeft men het over een geïntegreerd beleid. Dit veronderstelt dan ook enige coördinatie, niet enkel binnen de Vlaamse regering maar ook met andere actoren, zoals de provincie Vlaams-Brabant, de verschillende VZW's, enzovoort.

Tot nu toe heb ik niet de indruk dat er binnen de Vlaamse regering hierover al afspraken werden gemaakt. Bij het indienen van deze vraag wist men bijvoorbeeld niet onmiddellijk aan wie ze moest worden gericht. Het lijkt er dan ook op dat een beleid gericht op het oplossen van de problemen van het gebied rond Brussel, niet echt tot de prioriteiten van deze regering behoort.

Mijnheer de minister-president, coördineert u het beleid inzake de gordel of doet iemand anders dat ? Mogen we een beleidsbrief of een nieuw actieplan inzake Vlaams-Brabant, waarop we de Vlaamse regering kunnen taxeren, verwachten ?

Men zal ongetwijfeld het actieplan van de vorige regering evalueren. Misschien is dat reeds gebeurd. Wellicht zullen een aantal zaken, zoals Vlabinvest en het gebruik van het voorkeurecht, veranderen. De huidige fractieleider van de VLD had daar tijdens de vorige regeerperiode nogal wat kritiek op.

Ik voeg daar aan toe dat ik me weinig illusies maak over de resultaten van zo een actieplan. De zaken die daar instaan, zullen de situatie in de Brabantse gordel niet wezenlijk veranderen of verbeteren. Daarvoor moet men naar andere middelen grijpen, zoals de voogdij over de gemeenten, de afschaffing van de faciliteiten, de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, het afdwingbaar maken van het respect voor het territorialiteitsbeginsel, het voorbehouden van het stemrecht voor de eigen ingezetenen, enzovoort. Alle andere zaken zijn een poging om de gevolgen van het uitblijven van een kentering op te vangen. Zolang dit niet is gebeurd, moeten we uiteraard grijpen naar lapmiddelen.

Mijnheer de minister-president, wordt het vorige actieplan gewoon voortgezet, al dan niet met hier en daar een wijziging ? Komt er een volledig nieuw actieplan ? Indien dat het geval is, wanneer kunnen we dat verwachten ? Kunt u bevestigen dat de faci-

Van Nieuwenhuysen

liteitengemeenten onverbrekelijk deel uitmaken van Vlaanderen en dat er geen afzonderlijke regeling komt inzake de voogdij over deze gemeenten ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik kan kort zijn. De interpellant heeft in de formulering van zijn vraag wat uitgeweid, en komt daarbij op een aantal terreinen waarvoor we niet bevoegd zijn. De afschaffing van de faciliteiten en het stemrecht zijn natuurlijk belangrijke items, die vooralsnog echter niet behoren tot de bevoegdheid van het Vlaams Parlement.

Ik tracht er een gewoonte van te maken in mijn antwoorden binnen de eigen bevoegdheid te blijven. In de plenaire vergadering hebben we daarover ook reeds van gedachten gewisseld. Voor de geloofwaardigheid van de parlementaire instelling is het een goede zaak dat men deze houding respecteert.

Bij de opmaak van de begroting werden bij mij een aantal basisallocaties ingeschreven. De Vlaamse regering heeft vastgesteld dat er een specifieke commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand wordt opgericht. Binnen de regering hebben we de coördinerende functie voor Brussel aan de heer Anciaux toegewezen. Ik zal dan ook aan de Vlaamse regering voorstellen om de coördinerende bevoegdheid inzake de Rand aan dezelfde minister toe te wijzen, al was het maar om pragmatische redenen. Het gaat immers over verschillende beleids- en bevoegdheidsdomeinen, waarvoor de hele Vlaamse regering telkens haar zegen zal geven. Telkens het actieprogramma wordt aangepast, zal dit een politieke verantwoordelijkheid zijn van de hele Vlaamse regering.

Het is echter logisch dat er een aanspreekpunt is. Ik zal dan ook aan de Vlaamse regering voorstellen om minister Anciaux effectief aan te wijzen als coördinerend minister, die de relaties met het parlement zal onderhouden en zal antwoorden op vragen en interpellaties hierover.

U suggereert in uw vraag dat we daar niet veel belang aan hechten. Dat is niet waar. U kunt in het regeerakkoord lezen dat we eigenlijk terugvallen op het vorige actieprogramma. We hebben de uitgangspunten daarvan in ons regeerakkoord over-

genomen. Het is evident dat hier en daar moet worden geëvalueerd en bijgestuurd. Dit geldt trouwens voor elk beleid. De Vlaamse regering zal deze bijstellingen in een beleidsbrief voorstellen aan het parlement. U vreest dat dit niet belangrijk is voor de Vlaamse regering. Ik ben het daar niet mee eens. Het gaat over heel wat meer dan wat lapmiddelen. We moeten deze politiek dan ook onverkort voortzetten.

Samenvattend wordt minister Anciaux coördinerend minister, ook voor de Rand. Het blijft echter een bevoegdheid van heel de Vlaamse regering : het gaat over meerdere bevoegdheids- en beleidsdomeinen. In het regeerakkoord staat overduidelijk dat dit voor ons een prioriteit is. Tot slot komt er een beleidsbrief met de eventuele bijstellingen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik dank de minister-president voor zijn duidelijke antwoord. Ik heb in geen geval willen insinueren dat de Vlaamse regering niets moet doen inzake Vlaams-Brabant, integendeel. Ik wilde alleen aan de hand van voorbeelden illustreren dat een en ander moet worden gerelativeerd.

Het verheugt me dat een beleid voor de Vlaams-Brabantse gordel een prioriteit blijft van de Vlaamse regering. U zult me niet tegenspreken dat de indruk kon worden gewekt van het tegendeel. Zo is ook pas nu beslist dat minister Anciaux bevoegd is voor de coördinatie van het beleid inzake Vlaams-Brabant.

Minister-president Patrick Dewael : Vanuit uw standpunt is het logisch dat u die indruk probeert te wekken. Tijdens de vorige regeerperiode had de minister-president die coördinerende bevoegdheid. We willen de bevoegdheden echter min of meer afstemmen op de samenstelling van de verschillende commissies. De agenda maakt dit vandaag al duidelijk : er is een vraag aan minister Anciaux over Brussel, en er zijn twee vragen aan mij over de Rand. Het lijkt me logisch één coördinerende minister aan te wijzen om de vragen van deze commissie te beantwoorden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over een nieuwe publicatie naast de reeds bestaande Randkrant

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over een nieuwe publicatie naast de reeds bestaande Randkrant.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Volgens het regeerakkoord bestaan er plannen om een nieuwe publicatie uit te geven die als tegenwicht moet dienen voor de sterk gekleurde Franstalige informatie die in de gordel overweegt. Ik neem aan dat het doelpubliek van deze publicatie vooral de Franstaligen en buitenlanders die daar wonen, zijn. Er wordt vermeld dat het initiatief losstaat van de Randkrant.

Wanneer het initiatief echter vooral op anderstaligen is gericht, lijkt het me logisch dat dat deel van de doelgroep van de Randkrant wegvalt, zodat deze zich voortaan kan concentreren op de Vlaamse inwoners van de gordel. Nu immers geeft de Randkrant regelmatig de indruk dat ze vooral is begaan met wat de anderstaligen, die als het ware over de schouder van de Vlamingen meelesen, verkeerd zouden kunnen denken over de Vlamingen.

Er wordt dan ook heel wat kritiek gespuid aan haar adres. Deze kritiek komt niet alleen uit de hoek van wat men wel eens smalend de die-hards noemt, maar ook van mensen zoals de heer De Witte, gouverneur van Brabant. Hij formuleerde onlangs een aantal bedenkingen bij een column van mevrouw Rasquin. Ze schrijft daarin dat het vrij uitdagend is over de Vlaamse Rand te spreken, en ontkent de sociologische werkelijkheid van het Vlaamse volk. Dat is natuurlijk haar goed recht.

Een ander voorbeeld is het vraaggesprek in het recentste nummer van de Randkrant met mevrouw Demaré, een BV die er zich op beroept in Brussel graag en gemakkelijk over te schakelen op het Frans. Dat past wellicht in de pogingen van de Vlaamse overheid om de Vlamingen ertoe aan te zetten Nederlands te spreken in hun hoofdstad. In de praktijk staan in bijna elk nummer van de Randkrant zaken die ingaan tegen het opzet van

de publicatie, waarvoor ze wordt gesubsidieerd door de Vlaamse overheid : de versterking van het Vlaamse karakter van de regio.

Iedereen heeft het recht dergelijke uitspraken te doen. Ik wil dit helemaal niet betwisten. Dergelijke uitspraken doen wel afbreuk aan het opzet van de Randkrant. Dat is wel betwistbaar. Ik leid hieruit af dat de hoofdredacteur van deze publicatie niet echt doordrongen is van het opzet.

Mijnheer de minister-president, in het licht van het aangekondigde initiatief van een nieuwe publicatie zou ik graag van u vernemen hoe u staat tegenover het initiatief van de Randkrant. Wilt u dit instrument behouden om de bevolking van de gordelgemeenten praktische informatie te bieden en een hart onder de Vlaamse riem te steken ?

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u zei dat de schrijfster de sociologische werkelijkheid van de Vlamingen ontkende. Kunt u hier wat meer uitleg over geven ? Waar een aantal mensen samenleven, of dat nu Vlamingen of anderstaligen zijn, bestaat er toch steeds een sociologische werkelijkheid ? Hoe kijkt u daar tegenaan ?

De heer Luk van Nieuwenhuysen : Ik neem de kritiek van de gouverneur van Vlaams-Brabant over. Ik heb het artikel niet gelezen. Het stond in het voorlaatste nummer van de Randkrant. Ik heb het niet onder ogen gehad, en weet dus niet juist waarover het gaat. Ik weet wel dat er in een bepaalde hoek een discours bestaat dat het bestaan van een Vlaamse volksgemeenschap ontkent.

De heer André Moreau : Een dergelijke uitspraak is toch zinloos.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Het initiatief werd opgestart tijdens de vorige zittingsperiode. Op dat ogenblik werd mijn voorganger door de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen gevraagd om een extra instrument te creëren. Zoals u aangeeft in uw vraag, ging men ervan uit dat er desinformatie werd verspreid door een Franstalig infomagazine. Dat zou overigens een privé-initiatief zijn. Door haar periodieke karakter kan de Randkrant daar onvoldoende weerwerk tegen bieden. Er bestaat dus nood aan iets extra. Als ik goed ben ingelicht, verschijnt de Randkrant slechts maandelijks. Er kan dus niet kort op de bal worden ge-

Dewael

speeld. Een bijkomend probleem is het huishoudelijk reglement van de krant, waardoor dergelijke polemieken niet echt mogelijk zijn. De conferentie heeft dan ook contact opgenomen met mijn voorganger en met verkozenen uit andere gemeenten om een dergelijk initiatief op te starten.

Iedereen weet natuurlijk wat er volgend jaar in oktober gebeurt. Het heeft dus geen zin hier lang over te palaveren. We moeten het initiatief snel kunnen opstarten. De Vlaamse regering heeft daar rekening mee gehouden bij de opmaak van de begroting, en heeft een bedrag van 7 miljoen frank ingeschreven in de begroting.

We moeten wel goed onderzoeken hoe de verschillende initiatieven op elkaar moeten worden afgestemd. Op een bepaald ogenblik kan er een veelheid aan initiatieven bestaan. Indien die niet goed op elkaar zijn afgestemd en er geen goede coördinatie is, kunnen er moeilijkheden ontstaan. Het gaat om verschillende entiteiten die allemaal door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd. Ik som ze even op : de VZW De Rand, de VZW Informatie Vlaamse Rand met de Randkrant, en het nieuwe initiatief waarvoor 7 miljoen frank werd ingeschreven.

Momenteel gaan we na hoe we de initiatieven beter op mekaar kunnen afstemmen. Zodra we klaar zijn, kan ik of minister Anciaux het Vlaams Parlement meer informatie geven. Ik herhaal dat de politieke wil en de begrotingsmiddelen aanwezig zijn om een dergelijk initiatief op korte termijn op te starten.

De voorzitter : Dat was een zeer duidelijk antwoord.

Het incident is gesloten.

– *De heer Luk Van Nieuwenhuysen, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden en tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openba-

re Werken en Energie, over de site De Lijn te Kuregem

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden en tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de site De Lijn te Kuregem.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, dit is een typisch voorbeeld van een dossier waar de functioneel bevoegde ministers verschillende personen zijn. Ik kijk vol verwachting uit naar het antwoord van minister Anciaux.

Het is niet onbelangrijk dat het eerste agendapunt van deze commissie de socio-economische problematiek van Kuregem is. Dit is politiek een belangrijk moment, omdat er zich een aantal vrij dramatische toestanden afspelen in het hoofdstedelijk gewest. Vlaanderen heeft echter een hefboom tot een aantal mogelijke oplossingen. Ik hoop dat deze commissie naar aanleiding van deze vraag om uitleg beslist om ter plaatse eens een kijkje te gaan nemen. Dat is enorm belangrijk.

Kuregem ligt in de schaduw van het SST-station. De symboliek van de grote betonnen muur en de donkere huizen is tekenend voor de Barastraat. Het is een ontredderde buurt, die met bijzonder veel problemen kampt. 22 percent van de bevolking heeft de voorbije tien jaar die wijk verlaten. 50 percent van de bevolking is jonger dan 25 jaar. 80 percent van die 50 percent is werkloos. De oudere bevolking is veelal van Belgische nationaliteit. De jongeren zijn nieuwe Belgen of kinderen van migranten. Heel wat migranten zijn ten gevolge van de renovatiepolitiek van de heer Picqué in zijn functie van burgemeester naar daar verhuisd, omdat ze de gerenoveerde huizen van Sint-Gillis niet meer konden betalen. Ze zijn naar kansarme wijken getrokken. Verder is er nog de natuurlijke breuklijn gevormd door het kanaal. Die zorgt voor een sterk feitelijk isolement in deze buurt. Binnen deze wijk is er dan nog een armetierige huisvesting, die om renovatie schreeuwt.

Er is ook een groot verschil tussen werkenden en werklozen. Het eigenaardige aan die wijk is dat er een sterk economisch leven is. Er is de sector van de vlees- en textielindustrie, en de sector van de

Vandenbossche

tweedehandswagens. Toch vinden werknemers en werkgevers elkaar niet, en dat heeft sociaal dramatische gevolgen.

In het hart van die wijk ligt het depot van De Lijn. Dat beslaat 124.000 vierkante meter, omringd door een aantal lanen in de schaduw van de Barastraat en de Veeartsenijschool, een prachtig gebouw dat recent werd geprivatiseerd. De raad van beheer van De Lijn besliste om de gebouwen daar te verlaten. Er zijn een aantal incidenten met buschauffeurs geweest. Het technisch onderhoud van de bussen is naar Gooik-Leerbeek verplaatst, en de administratie naar Tobback-ville, Leuven dus. Nu staat daar 124.000 vierkante meter leeg.

Ik heb voor de verkiezingen de verschillende coördinerende en bevoegde ministers ondervraagd. Ik heb een aantal brieven teruggekregen, maar eigenlijk ben ik van een kale reis teruggekomen. Men staat wat onwennig tegenover deze grote oppervlakte en de juridische techniek die moet worden gehanteerd voor een eigendom in het hoofdstedelijk gewest. Het is voor u, mijnheer de minister, een bijzonder grote uitdaging om een aantal oplossingen te vinden. We zijn te allen tijde bereid om in de mate van het mogelijke een helpende hand te bieden.

Als Vlaanderen niets doet met die 124.000 vierkante meter, dan zullen alle inspanningen voor socio-economische en socio-culturele integratie in deze wijk, niets uithalen. Deze site is het kernpunt van drugdealing en -gebruik aan het worden. Dit grote risico lopen we : als niet snel een oplossing wordt gevonden voor het depot van De Lijn, dan zal de ijzeren poort die de site afsluit, binnen afzienbare tijd worden afgebroken. We creëren dan een beschermd gebied om drugs te dealen. 50 percent van de bewoners van de wijk is jonger dan 25 jaar. 80 percent van deze jongeren is werkloos. Deze groep kan door professionele drugdealers worden aangesproken. Vlaanderen loopt een groot risico om daarvoor aansprakelijk te worden gesteld.

Er zijn oplossingen bij de vleet voor dit probleem. Mijnheer de minister, de privé-sector is bereid om de site volledig over te nemen. Ik weet niet of dat een goede zaak zou zijn. Men wil ook samenwerken, en samen met de Vlaamse overheid een aantal initiatieven nemen. Een andere regering is ook bereid om haar verantwoordelijkheid te nemen.

Vlaanderen moet de mogelijkheden inzake beroepsopleiding aanwenden. Op deze site kan men

een aantal vormingsactiviteiten ontwikkelen die specifiek zijn gericht op de noden van de wijk. Er zijn drie belangrijke sectoren in Kuregem : de vleessector, de textielsector en de markt van de tweedehandswagens. Men kan dus een aantal opleidingen verzorgen.

Samen met de beroepsopleiding en -vorming en met de privé-sector kan men een aantal initiatieven nemen die arbeidsintensief zijn. Door ons te richten op de plaatselijke technologische activiteit zou de wijk uit de schaduw van het SST-station kunnen worden gehaald. Men biedt daarbij de inwoners een toekomst.

Een Vlaams minister-president zei ooit : 'Wat we zelf doen, doen we beter'. Minister Stevaert heeft tijdens de vorige regeerperiode een brief gericht aan mevrouw Grouwels naar aanleiding van een initiatief dat ze had genomen. Daarin werd bevestigd dat de door haar getekende situatie met de werkelijkheid overeenstemde. Indien blijkt dat Vlaanderen de zaken niet beter behandelt, moet de regering de moed hebben het terrein over te dragen aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De Brusselse regering is bereid in deze wijk voor een alternatief te zorgen. Ik geef toe dat er nog tussenwegen mogelijk zijn.

Mijnheer de minister, is er reeds een beslissing genomen ? Wat zal er gebeuren ? Ik hoop dat u zich niet zal verschuilen achter het feit dat in het beheerscontract staat dat de site van De Lijn is en dat het bedrijf maar moet uitmaken wat het ermee zal doen. We weten allemaal dat dit niet het geval is. In het kader van deze overeenkomst kan oriënterend worden gewerkt.

Ik weet dat de vertegenwoordigers van De Lijn twifelen. De aankoop van het terrein zou blijkens de brief van minister Stevaert slechts 125 miljoen frank kosten. Deze lage vraagprijs heeft uiteraard ook te maken met de ligging.

Mijnheer de minister, heeft men al iets beslist ? Op korte termijn kunnen er beslissingen worden genomen. Vlaanderen kan bewijzen dat men een oplossing kan bieden, ongeacht de taal, de kleur of de filosofische en ideologische overtuiging van duizenden jonge mensen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de vragen van de heer Vandenbossche zijn zeer be-

Van Vaerenbergh

langrijk. In het verleden heeft de commissie het hier herhaaldelijk over gehad. We zijn ook ter plaatse geweest. De Lijn in Vlaams-Brabant heeft steeds beweerd dat ze voornamelijk geïnteresseerd is in de opbrengst van het terrein.

De voorganger van toenmalig minister Stevaert, de heer Baldewijns, heeft drie jaar geleden gezegd dat hij zou nagaan wat mogelijk was. Mij interesseert op dit ogenblik hoe de situatie is geëvolueerd sinds het ogenblik dat De Lijn heeft beslist om te verhuizen.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik ben nieuw in dit parlement en tracht alles met zoveel mogelijk aandacht te volgen. Het heeft me getroffen toen de heer Vandenbossche sprak over de verkommering van de wijk. Hij had het ook over de herscholing en vorming van de werklozen.

In de commissie voor Onderwijs heb ik al gezegd dat er onvoldoende doorstroming is van de afgestudeerden naar het bedrijfsleven. We stellen vast dat verscheidene bedrijven mensen zoeken. Ze vinden echter geen gekwalificeerd personeel. Bepaalde plaatsen blijven dan ook onbezet. Dit is een enorm probleem waarvoor we een oplossing moeten vinden.

Ik merkte daarbij ook op dat niet enkel het bezoeken van scholen belangrijk is, maar dat we waar nodig ook bedrijven moeten bezichtigen. Mijnheer Vandenbossche, u stelt een bezoek aan de site voor. Zou het voor een aantal leden van de commissie voor Onderwijs niet interessant zijn om mee te gaan ? Het departement Onderwijs beschikt immers over een budget voor vorming.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer Moreau, ik ben geen minister. Ik wil wel over dit onderwerp debatteren, maar kan geen antwoord geven op uw vraag.

De voorzitter : Mijnheer Moreau, het is de bedoeling dat u de minister vragen stelt.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer Leo Peeters : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Vaerenbergh heeft er al op gewezen dat de commissie de wijk anderhalf jaar geleden heeft

bezoekt. Er werden toen via het SIF een aantal projecten opgestart. Dit dossier behandelt meer dan enkel de site De Lijn te Kuregem. Het bewijst dat een minister soms verantwoordelijkheid moet opnemen voor zaken waarvoor hij niet direct is bevoegd. Minister Anciaux beschikt over een belangrijke coördinerende bevoegdheid inzake het SIF.

In het verleden hebben we op basis van de atlas van professor Kesteloot, waarin de wijk werd geselecteerd, een aantal projecten gestart. Daarbij hebben we getracht aan de samenhang van de initiatieven te denken. Ik meen dat ook de heer Moreau op de noodzaak daarvan wil wijzen : het is belangrijk om bij het nemen van een initiatief te onderzoeken wat de gevolgen zijn op andere terreinen.

De heer Vandenbossche stelde dat als er niets wordt gedaan, de site een oord wordt waar drugs worden gedeald. De verkoop van de site heeft echter niet tot gevolg dat de jongeren uit de wijk werk vinden. De problemen zullen blijven bestaan. Ik wil daarom graag van de minister vernemen hoe de zaak zal worden aangepakt. Zelfs al wordt de site door sanering omgetoverd tot de meest prestigieuze plek, blijft 80 percent van de migrantenjongeren uit de buurt werkloos. We hebben ter plaatse vastgesteld dat dit ernstige gevolgen heeft voor de leefomgeving en de leefbaarheid van de wijk. We moeten de problemen bijgevolg in een ruimer perspectief plaatsen.

Mijnheer de minister, hoe zult u de problemen benaderen ? In welke mogelijkheden en middelen voorziet de regering om op korte termijn initiatieven te kunnen nemen ? Wat doe je met een dergelijke probleemwijk om de leefbaarheid te verbeteren en mensen zonder kansen toch nog kansen te geven ? Als dit probleem niet wordt opgelost, dan blijft de voedingsbodem voor drugdealers bestaan.

Ik meen dat het niet slecht zou zijn om het debat wat uitgebreider te voeren. Het is hiervoor misschien nog wat te vroeg, maar het lijkt me interessant dit al even te bekijken met de minister bevoegd voor het Sociaal Impulsfonds.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : De heer Vandenbossche heeft op een voortreffelijke manier geschetst met welke opeenhoping van problemen de wijk wordt geconfronteerd. Dit maakt het dan ook des te complexer om een oplossing te vinden.

Grouwels

Ik ben het met de heer Peeters eens dat we de wijk Kuregem zo ruim mogelijk moeten bekijken. Daarbij moeten we rekening houden met een aantal gegevens. De Vlaamse overheid is eigenaar van de site. Bovendien heeft ze reële bevoegdheid in Brussel. De vraag is nu of de Vlaamse overheid in een concreet dossier zoals de wijk Kuregem, kan aantonen dat het Vlaams beleid op een constructieve wijze problemen kan aanpakken. Het gaat hier om een heel belangrijk dossier waarmee de Vlaamse overheid het vertrouwen kan winnen van heel de Brusselse bevolking.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, het is de gewoonte om bij een vraag om uitleg die gericht is aan verschillende ministers, een geïntegreerd antwoord te geven. Ik heb dan ook de nodige informatie opgevraagd bij minister Stevaert over de eigendom en de voornemens met deze site van De Lijn. Ik begin met de vragen van de heer Vandenbossche.

Zijn eerste vraag ging over het gevoerde beleid voor deze site. De site in Kuregem is inderdaad eigendom van de Vlaamse Vervoermaatschappij. De Lijn benut dit gebouw momenteel nog steeds als directiegebouw. Naar verluidt, werd in functie van de bestaande exploitatievergunning en het goed nabuurschap een deel van de infrastructuur ter beschikking gesteld van een garage voor tweedehandswagens.

Zijn tweede vraag ging over een verkoop aan de privé-sector. Het is juist dat de Vlaamse Vervoermaatschappij, afhankelijk van de afwerking van het nieuwe directiegebouw in Leuven, deze site in 2002 definitief zal verlaten en te koop aanbieden. De heer Van Vaerenbergh heeft gelijk : ook ik heb de indruk dat De Lijn geïnteresseerd is in een verkoop. Er zouden inderdaad al kandidaten uit de privé-sector zijn, en de geraamde waarde bedraagt ongeveer 125 miljoen frank. Voor deze oppervlakte is dat geen groot bedrag.

De Vlaamse Vervoermaatschappij is ondertussen in eerste instantie geïnteresseerd in de financieel voordeligste oplossing. Ik knoop daar straks nog een bedenking aan vast. Een eventuele vervreemding en het project dat daaropvolgend zal worden gerealiseerd, moet in ieder geval voor de Vlaamse regering een sociaal-maatschappelijke meerwaarde

hebben. Dat is een correctie an sich op het feit dat De Lijn alleen maar geïnteresseerd is in de meest gunstige verkoop.

Ik beantwoord de derde, vierde en vijfde vraag samen. Deze vragen gingen over het eigen initiatief, het partnership, en de genomen initiatieven om een wezenlijke bijdrage te leveren aan de economische, sociale en culturele renovatie van Kuregem. In afwachting van de verkoop van de site kunnen initiatieven en projecten worden opgestart die een wezenlijk effect hebben op de sociale en culturele renovatie van Kuregem, en die zorgen voor een positieve dynamiek op het gebied van de wijkontwikkeling.

Het engagement van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel is echter spijtig genoeg beperkt tot de beleidsdomeinen aangaande de gemeenschapsaangelegenheden en de persoonsgebonden materies. Bijgevolg kunnen op het eerste gezicht de door u voorgestelde initiatieven op het vlak van gewestmateries zoals kleinschalige economische ontwikkeling, secundaire economie, bedrijven en dergelijke, spijtig genoeg niet door de Vlaamse Gemeenschap worden genomen. Zoals de heer Peeters al zei, kan ik dit echter wel opentrekken. Wellicht kan via het Sociaal Impulsfonds een brug worden geslagen naar de gewestelijke materies, en kunnen de SIF-projecten een hefboom betekenen voor de lokale ontwikkeling, zowel op sociaal-economisch vlak in de brede zin van het woord als op economisch vlak.

In het regeerakkoord van juli 1999 heeft de Vlaamse regering duidelijk gezegd dat zij een engagement wenst aan te gaan ten aanzien van de vernieuwing van het stedelijk weefsel in Brussel. Er wordt tevens een inhaalbeweging op het vlak van de sportinfrastructuur in Brussel vooropgesteld. U hebt het uitgebreide luik over Brussel binnen het regeerakkoord er ook wel op nagelezen.

Ik zal dan ook niet nalaten te onderzoeken op welke wijze de nodige input kan worden gegeven aan dit dossier bij het uittekenen van een totaalconcept voor dit terrein, rekening houdend met het BPA waarin de woon-, KMO- en kantoorfunctie is opgenomen. Er kan prioritaire aandacht uitgaan naar het uitstippelen van een buurtsportgericht beleid, dat via de VGC wordt geïmplementeerd door middel van het Investeringsfonds en het Sociaal Impulsfonds. De uitbouw van sportaccommodatie

Anciaux

zoals een voetbalveld, klimmuren, binnensportzalen en dergelijke meer, lijkt me in deze buurt zeer relevant.

Ten slotte wens ik de heer Vandenbossche er attent op te maken dat er momenteel, zoals de heer Peeters al zei, tal van projecten in deze buurt door de Vlaamse Gemeenschap worden ondersteund via het Sociaal Impulsfonds en een enveloppe binnen mijn eigen begroting van minister van Brusselse Aangelegenheden. De veiligheidsprojecten zullen verder worden ondersteund, in voortzetting van de initiatieven van de vorige regering.

Vorig jaar werd een pand in de Moreaustraet in gebruik genomen, waarin reeds volgende projecten en initiatieven een onderdak vonden : een wijkontmoetingscentrum, een kinderdagverblijf dat sinds maart 1999 operationeel is, en een buurtgericht informatiecentrum waarin specifiek nog 1 miljoen frank werd geïnvesteerd via een veiligheidsproject. Het opbouwwerk heeft hier ook een uitvalsbasis, en onderneemt een aantal acties ter renovatie van zogenaamde verloederde hoeken, sluikestortplaatsen en gevels. Er is een cursuslokaal voor taallessen Nederlands. Er is een begeleidingscentrum dat zich richt tot werkzoekende jongeren, gekoppeld aan een tewerkstellingsproject met betrekking tot nieuwe technologieën.

Zowel voor de renovatie van de gevels als voor het tijdelijk gebruik van bepaalde delen van de site is er op dit ogenblik reeds een samenwerking met De Lijn.

De ontwikkelde projecten zijn volgens mij nog onvoldoende om echt weerwerk te kunnen bieden aan deze verpauperde en verwaarloosde buurt. Mijnheer Peeters, ik denk dat de Vlaamse Gemeenschap met alle mogelijke middelen verdere initiatieven moet nemen. Deze site is een gedroomde kans voor de Vlaamse Gemeenschap om op het vlak van het stedelijk beleid een wezenlijke bijdrage te leveren in Brussel. Het is uniek dat we eigenaar zijn van deze site, zij het via de Vlaamse Vervoermaatschappij.

U weet wellicht dat ik de vorige minister-president herhaaldelijk heb aangesproken over de mogelijkheid om huisvestingsprojecten in Brussel te realiseren. Iedereen zal hierbij opmerken dat huisvesting een gewestelijke materie is. Ik meen echter dat we het er eigenlijk allemaal over eens zijn dat dit in de bijzondere wet moet worden gecatalogeerd onder de welzijnsmateries. Huisvesting kan niet los wor-

den gezien van welzijn, maar werd spijtig genoeg veeleer bekeken vanuit de baksteen dan vanuit de woonfunctie. Het moet mogelijk zijn, en we moeten er desnoods juridische spitstechnologie voor gebruiken, om meer actief te zijn in Brussel via huisvestingsprojecten die worden gekoppeld aan gemeenschapsmateries waarvoor we wel uitdrukkelijk bevoegd zijn.

Een andere mogelijkheid kan worden gerealiseerd via de tewerkstelling. Hierover zou ik met u eens ernstig willen praten. Hierover werden nog geen besluiten genomen, maar ik ben van plan om dit niet te laten aanslepen. De knowhow is zeker aanwezig. Als eigenaar van het terrein kunnen we misschien in huisvesting voorzien voor mensen die bij De Lijn zijn tewerkgesteld. Ik denk dat het mogelijk is om dit als onderdeel van een groter project tot stand te brengen in de wijk Kuregem. Men kan de Vlaamse Gemeenschap niet verbieden om voor huisvesting voor eigen werknemers te zorgen in Brussel. Dit is maar een denkkader.

De drug- en andere criminaliteit moeten we inderdaad in het oog houden. Ik heb daar nu geen pas-klaar antwoord op. Vanzelfsprekend is het het beste om zo snel mogelijk een globaal project te realiseren dat niet alleen is gericht op een positieve evolutie voor de Vlaamse Gemeenschap, maar ook op de ontwikkeling van de hele wijk, zoals de heer Peeters heeft gezegd. Een aantal hier geformuleerde voorstellen, zoals vormingsprojecten en arbeids- en toekomstgerichte activiteiten, moeten daarin passen. Als de Vlaamse Gemeenschap er niet in slaagt om zelf de nodige impulsen tot stand te brengen, sluit ik een partnership met bijvoorbeeld het Brussels Gewest niet uit. Dit is beter dan het probleem te verwaarlozen, maar het is uitdrukkelijk niet mijn eerste keuze.

Mijnheer Moreau, ik denk dat het perfect mogelijk is – maar wie ben ik om u daarin raad te geven – om met de commissie voor Onderwijs de wijk Kuregem te bezoeken. Dit lijkt me geen dom idee. U vraagt me waarschijnlijk hoe de onderwijsbevoegdheid kan worden geïncorporeerd in een globaal project. Dit heeft te maken met vorming, zoals de heer Vandenbossche reeds heeft gezegd. Ik meen dat daar dan ook mogelijkheden voor bestaan.

Ik wijs er op dat ik slechts een aantal mogelijkheden heb opgesomd. Ik heb de sportinfrastructuur genoemd als prioritair denkkader, maar hierover werden nog geen beslissingen genomen. Er wordt al meer dan tien jaar gepraat over de noodzaak van een degelijke sportinfrastructuur in Brussel. Dat hoeft niet één groot complex op een bepaalde

Anciaux

plaats te zijn, en misschien kunnen we een aantal onderdelen op deze site tot stand brengen. Dat betekent dat we met De Lijn moeten onderhandelen over de kostprijs. 125 miljoen frank kan volgens mij geen bezwaar zijn voor de Vlaamse Gemeenschap om deze site zelf als project te ontwikkelen.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Walter Vandebossche : Ik ben bijzonder blij met de wijze waarop de minister heeft geantwoord. Ik voel aan dat dit voor hem een belangrijk politiek dossier is met een groot maatschappelijk engagement.

Ik wens niet kritisch in te gaan op de reflecties van de minister, maar ik herhaal mijn voorstel. Er is een belangrijke sportinfrastructuur aanwezig in deze wijk, maar het gebruik ervan is bijzonder moeilijk. Naast het Jodenmonument zijn er zowel voetbal- als basketbalterreinen. Sport kan een onderdeel zijn van een totaal project, daar heb ik geen probleem mee. Maar deze wijk heeft meer dan ooit behoefte aan gevolgen in de harde materies : vorming en opleiding.

U hebt een sleutelwoord uitgesproken, mijnheer de minister, namelijk partnership. Dit kan een bijzonder belangrijke aangelegenheid worden. U verricht baanbrekend werk als u voor deze site actoren als Vlaanderen, privé en/of publieke partners samenbrengt.

Laat ons behoedzaam kijken naar de behoeften van de wijk. Neem van me aan dat er maar één be-

hoefte is : werk en nog eens werk voor jonge mensen. Alleen hiermee kunnen we er uit geraken. De sociale omkadering en de recreatieve mogelijkheden zijn daarbij niet onbelangrijk, maar zijn slechts one shot-projecten als de fundamentele sociaal-economische problemen niet worden aangepakt. Als het geld op is, valt er stilte. Dat moeten we proberen te vermijden. We moeten de mensen via werk in een maatschappelijke beweging krijgen, en daarna aan het recreatieve werken.

Ik wil vandaag dit debat echter niet aangaan. Ik stel me kandidaat om enkele mensen ter plaatse te gidsen. Dit is zeker geen tijdverspilling.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik deel uw bezorgdheid dat het geen one shot-projecten mogen zijn. Ik kan niet onmiddellijk antwoorden op uw argument inzake de sportinfrastructuur. Ik ben het met u eens dat we een wijkonderzoek naar de behoeften moeten uitwerken.

Ik zal rekening houden met uw suggestie inzake economische projecten. Ik vind het wel vreemd dat u als toekomstgericht project precies de vleesindustrie naar voren schuift. Dit is volgens mij niet onmiddellijk een economisch toekomstgericht project. Ik kan me echter vergissen. Ik wil er echter graag met u en de hele commissie over nadenken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.31 uur.*
